

NIEUWSBRIEF . 15

05 december 2015.

Maandag 28 september 2015, 16u23. Nog voor we het terrein van onze lagere school zijn opgewandeld, hoor ik al vanuit één van de klaslokalen enkele kinderen uitbundig mijn naam roepen. "Abrahaaaaaam! Abrahaaaaaam! Abrahaaaaaam amefika!". Enkele stappen verder vliegen de eerste kinderen in mijn armen en voor ik het goed en wel beseft zijn we ingesloten door de 315 interne leerlingen die de lagere school rijk is. Hun enthousiasme is hartverwarmend en ons zoontje van één jaar dat voor het eerst meereist naar Tanzania glundert als nooit tevoren.

Het was nochtans met een dubbel gevoel dat ik enkele dagen geleden op het vliegtuig stapte richting de zuidelijke helft van deze wereld. Het was immers de eerste keer dat ik opnieuw richting Igunga vertrok sinds mijn laatste bezoek naar aanleiding van het overlijden van pater Bolle, nu iets meer dan anderhalf jaar geleden. Net als vele anderen vroeg ook ik me dan ook af of Igunga nog wel hetzelfde zou zijn nu het zonder zijn bezieler en

grote voorbeeld verder leeft. Of het nog wel zou aanvoelen als thuiskomen zonder onze gezellige opa aan tafel. En of de projecten van onze vzw nog wel even goed zouden draaien als toen pater Bolle de dagelijkse werking voor zijn rekening nam.

Maar het warme onthaal door de leerlingen zet onmiddellijk de toon voor alweer een onvergetelijk verblijf. Dat het een lange, vermoeiende reis was en dat we twee dagen moesten wachten op een autoherstelling om in Igunga te geraken, ben ik op slag vergeten. De glimlach op het gezicht van de honderden kinderen rondom ons spreekt boekdelen. Ze zijn duidelijk blij om ons terug te zien en plotseling beseft ik weer waarom ik negen jaar geleden mijn hart verloren ben in dit dorp.

Overweldigd door hun enthousiasme maken we even later kennis met sister Juliana, de nieuwe directrice van de lagere school. Ook zij stapt naar ons toe met een grote glimlach. En ook zij heeft niks dan goed nieuws voor ons in petto. Samen lopen we een toertje over het schoolterrein langs de nieuwe meisjesslaapzaal. Trots toont ze ons hoe ze, sinds ze in mei van dit jaar aan het hoofd van deze school kwam, beetje bij beetje de school tracht te verbeteren. Zo

werden de oudste slaapzalen en één van de blokken met klaslokalen langs de buitenzijde opnieuw geschilderd en werd er begonnen met het bouwen van een omheining rondom het schoolterrein. Maar dat is nog niet alles. Fier vertelt sister Juliana ons ook dat de resultaten van de jaarlijkse regionale schoolexamens net binnen zijn. Van de maar liefst 734 deelnemende scholen kwam onze St. Leo The Great English Medium Pre- and Primary school als beste uit de bus. En dat in

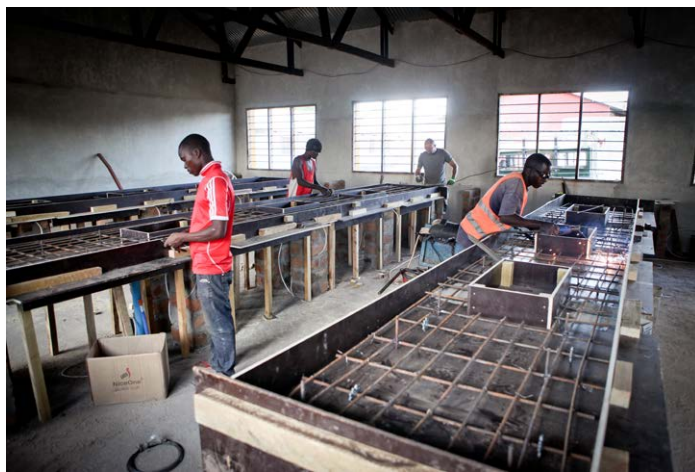

een regio die meer dan twee keer zo groot is als België. Hoera voor de leerkrachten en leerlingen van onze lagere school! En hoera voor alle donateurs die met een kleine of grote gift de school hebben gemaakt tot wat ze nu is.

Ook met onze secundaire meisjesschool gaat het prima. Sinds mijn laatste bezoek in februari 2014 heeft de bouwploeg niet stil gezeten. Het chemielabo van de school werd volledig afgewerkt en alweer is het met een heel erg tevreden gevoel dat ik samen met de kersverse directrice Consolata zie hoe het labo dagelijks gebruikt wordt voor allerlei praktijkoefeningen. En of de leerlingen blij zijn met zo'n prachtig labo! Daarnaast

werden de eetzalen tot in de puntjes afgewerkt en verscheen op de hoek van het slaapzalencomplex het laatste gebouw dat plaats biedt aan 160 bedden.

Maar we zijn natuurlijk niet alleen naar Igunga gekomen om te komen kijken. Terwijl op school de voorbereidingen worden getroffen voor het vierde afstudeerfeest sinds de oprichting van de school, werk ik de komende drie weken samen met mijn vriend-aannemer Bram en een aantal van onze Tanzaniaanse collega's aan de afwerking van de twee labo's voor fysica en biologie. Een naar Tanzaniaanse normen technisch hoogstandje met gas-, water- en elektriciteitsleidingen en ter plaatse gestorte betonnen werkbladen waarvoor wat hulp uit België meer dan welkom is. En ook tijdens die werken lijkt het erop dat er weinig veranderd is. De zon brandt nog altijd zoals ze alleen in Afrika kan branden. En de typische elektriciteitspannes zijn nog steeds een dagelijks verschijnsel waar geen enkele Tanzaniaan nog verbaasd om is.

Conclusie? Dat Afrika nog steeds Afrika is en Igunga nog altijd Igunga. Dat de "karibu's" waarmee we dag na dag verwelkomd werden nog nooit zo hartverwarmend aanvoelden als nu. En dat ik weet zekerder dan ooit tevoren dat ik ook de volgende jaren met veel graagte wil verder bouwen aan de dromen van pater Bolle.

Wij gaan ervoor, hopelijk dromen jullie met ons mee!

Tot zover het hartverwarmend verhaal van Bram, kernlid van onze vzw. Mogen we echter toch nog even jullie aandacht voor een **belangrijk bericht?**

Zoals eerder contractueel overeengekomen, vervalt onze erkenning door de Koning Boudewijn Stichting op 31/12/2015.

Giften gestort op **rekeningnummer 000-0000004-04** (IBAN: BE10 0000 0000 0404 - BIC: BPOTBEB1) van de Koning Boudewijnstichting met *****128/2181/00080***** als gestructureerde mededeling zijn bijgevolg **vanaf 01/01/2016 NIET meer aftrekbaar van de belastingen.**

Wij hopen echter het project, zoals het initieel door wijlen pater Albert Bolle gepland werd, af te ronden in de loop van het jaar 2016 en hebben daarvoor nog wat bijkomende financiële middelen nodig.

Daarom durven we ons veroorloven om, voor de eerste

keer sinds de start van onze werking en in de context van de hogergenoemde situatie, nederig te vragen om even te overwegen of een bijkomende storting in de loop van deze maand december tot uw mogelijkheden behoort.

Voor u zijn de giften in de huidige maand en op het bovengenoemde nummer nog aftrekbaar van de belastingen en voor ons is het net "dat ietsje meer" dat we goed voor ons project kunnen aanwenden. Wij danken u reeds bij voorbaat om dit even in overweging te willen nemen.

Gesterkt door de beslissing van de Bollé Bollé jongeren om ook na 2016 nog verder te willen werken aan projecten in Igunga, hebben we intussen beslist om rechtstreeks bij het Ministerie van Financiën een erkenning voor Ontwikkelingshulp aan te vragen zodat onze VZW zelf attesten voor belastingaftrek voor stortingen vanaf € 40 zou mogen uitschrijven.

Zover zijn we echter nog niet maar wij hopen een gunstig antwoord op deze aanvraag te ontvangen in de loop van de herfst 2016. **Uiteraard zijn uw niet fiscaal aftrekbare giften steeds welkom op ons rekeningnummer BE35 7340 2236 1337 – BIC: KREDBEBB.**

Inmiddels danken wij u van harte voor alle steun in de loop van de afgelopen acht jaren en kijken uit naar "dat ietsje meer" in de loop van deze maand.

Traditiegetrouw is ons vzw-lid Dette opnieuw in naam van alle Bolléers in haar pen gekropen voor onze nieuwjaarswens:

2015 kruipt achter het behang.
Niet zonder stress en emoties
We waren wel eens bang.
Maar...
2016
Geeft hopelijk een nieuwe kleur:
Aan vluchtelingen, hulpverleners,
strijd tegen terreur.
Aan mensen die het goed menen
met mekaar!
Laten we klinken
op een hoopvol
Nieuwjaar!

Met genegen groeten vanwege het bestuur,

Handwritten signature of Marie-Jeanne Claes.

Marie-Jeanne Claes
Secretaris

Handwritten signature of Oger Vaes.
Oger Vaes
Voorzitter

De bouwploeg maakt beton klaar voor de vloer van het labo.

Metselen met de lokale bakstenen: niet gemakkelijk!

Water- en gasleidingen persen: nog nooit gezien in Tanzania.

Ter plaatse gestorte betonnen werkbladen.

Het eindresultaat na drie weken hard werken.

Dankzij Bollé Bollé krijgen de leerlingen van onze lagere school twee keer per week extra fruit.

Diploma-uitreiking op het afstudeerfeest van onze secundaire school: een onvergetelijke dag voor alle aanwezigen.